

บทอ่านที่ 1

ฮก 1:1-8

ณ วันที่หนึ่ง เดือนที่หก ปีที่สองแห่งรัชกาลพระราชาดาวิด พระวณะของพระเจ้ามาโดยทางอัครทูตผู้เผยพระวณะ ซึ่งเศรุบบาเบล บุตรเชอัลทิเอล ผู้ว่าราชการแคว้นยูดาห์ และถึงโยชูวา บุตรเยโฮชาดัก มหาปุโรหิตว่า “พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ‘ประชาชนเหล่านี้กล่าวว่า เวลาที่จะสร้างพระนิเวศของพระเจ้านั้นยังไม่ถึง’”

แล้วพระวณะของพระเจ้าจึงมาถึงโดยทางอัครทูตผู้เผยพระวณะว่า “ถึงเวลาแล้วหรือที่ตัวเจ้าเองอาศัยอยู่ในบ้านผนังฟังไม้ แต่ส่วนพระนิเวศนี้ยังถูกทิ้งร้างอยู่ เพราะฉะนั้นบัดนี้พระเจ้าจอมโยธาจึงตรัสว่า ‘จงพิจารณาให้ดีว่าเจ้ามีความเป็นอยู่อย่างไร เจ้าหว่านมาก แต่เก็บเกี่ยวได้น้อย เจ้ากิน แต่ไม่อิ่ม เจ้าดื่ม แต่ก็ไม่หายอยาก เจ้านุ่งห่ม แต่ก็ไม่อบอุ่น คนงานได้ค่าจ้างก็เอามาเก็บใส่ถุงมิรู้ร่ำ’”

พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า “จงพิจารณาให้ดีว่าเจ้ามีความเป็นอยู่อย่างไร จงขึ้นไปบนภูเขาและนำไม้มาสร้างบ้านให้เรา เราจะมีความพอใจและได้รับเกียรติในบ้านนั้น”

พระวรสาร

ลก 9:7-9

เวลานั้น กษัตริย์เฮโรดทรงได้ยินเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดก็ทรงรู้สึกสับสน เพราะบางคนพูดว่ายอห์นได้กลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตาย บางคนพูดว่าประกาศกเอลียาห์ได้ปรากฏแล้ว บางคนว่าประกาศกในอดีตคนหนึ่งได้กลับคืนชีพ

แต่กษัตริย์เฮโรดตรัสว่า “ยอห์นนั้นเราได้ตัดศีรษะแล้ว คนที่เราได้ยินเรื่องราวทั้งหมดนี้เป็นใครเล่า” กษัตริย์เฮโรดจึงทรงหาโอกาสจะพบพระองค์

เมื่อพวกเขายวที่กลับจากดินแดนเนรเทศ พวกเขาได้สร้างกรุงเยรูซาเล็ม ก่อนสร้างพระวิหาร เนื่องจากว่ามีปัญหาหลายอย่างที่ทำให้พวกเขาต้องเผชิญ จึงทำให้พวกเขาชะลอการสร้างพระวิหารไว้ก่อน ประกาศกอัครทูตได้เตือนพวกเขาว่า พวกเขาสนใจเฉพาะการสร้างบ้านของตน มากกว่าการสร้างบ้านของพระเป็นเจ้า ให้พวกเขาหยุดสร้างความสะดวกสบายในบ้าน และให้เริ่มสร้างบ้านให้พระเป็นเจ้า ให้เราถามตนเองว่า “เรารู้สึกเสียใจบ้างหรือเปล่า ที่เรามัวแต่สนใจเรื่องส่วนตัวของเราจนลืมสนใจเรื่องของพระเป็นเจ้า?”

พฤษภาคม

26

กันยายน

น.คอสมา
และ น.ดาเมียน
มรณสักขี

สดด 149:1-2,3-4,

5-7,9ย

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

